ជំពូកទី ៩

ការវិភាគតម្លៃបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម

Draft

Draft

ជំពូកទី ៩
វិភាគអំពីតម្លៃបរិស្ថាន-សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម

៩.១ វិភាគការខូចខាតតម្លៃបរិស្ថាន-សេដ្ឋកិច្ចសង្គមដោយសារសកម្មភាពគម្រោង

៩.១.១ វិភាគអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រៃឈើ និងផល-អនុផលព្រៃឈើ

១. ការវាយតម្លៃលើសេដ្ឋកិច្ចនៃធនធានព្រៃឈើក្នុងតំបន់គម្រោងគឺផ្អែកលើប្រកាសរួមលេខ ១២៧៦ សហវ/ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីកំណត់ថ្លៃសួយសារឈើឈរឡើងវិញ ដើម្បីបង់ចំណូលថវិការដ្ឋ នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

២. តាមការប៉ាន់ស្មានលើផ្ទៃដីមួយហិកតាបង្ហាញថា ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោងមានតម្លៃប្រហែលជា ២.០៨៧,៥២ដុល្លារ និងព្រៃល្បោះមានតម្លៃប្រហែលជា **៦.១០៩,០៥ដុល្លារ**[1] ដែលការវាយតម្លៃនេះគឺគិតរាប់កូនឈើដែលមានអង្កត់ផ្ចិតចាប់ពី៥ស.ម ឡើងទៅ (ដូចរៀបរាប់ក្នុងតារាងទី ៩-១ ខាងក្រោម)។ ដោយឡែកកូនដំណុះដែលមានកំពស់ទាបជាង១ម៉ែត្រ និងកូនឈើដែលមានកំពស់ខ្ពស់ជាង១ម៉ែត្រ និងអង្កត់ផ្ចិតតូចជាង៥ស.ម គឺពុំបានគិតបញ្ចូលទៅក្នុងការប៉ាន់ស្មានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចខាងលើទេ ដោយសារសារព័ន្ធរុក្ខជាតិទាំងនោះពុំត្រូវបានកំណត់តម្លៃក្នុងប្រកាសរួមខាងលើ។

តារាងទី ៩-១៖ ការប៉ាន់ស្មានតម្លៃធនធានឈើឈរក្នុងតំបន់គម្រោងគិតក្នុងមួយហិកតា

ប្រភេទឈើ	តម្លៃ និងចំណាត់ថ្នាក់អង្កត់ផ្ចិត	ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង		ព្រៃល្បោះ	
		ដង់ស៊ីតេរឺមាឌ/ហ.ត	តម្លៃ(ដុល្លារ/ហ.ត)	ដង់ស៊ីតេរឺមាឌ/ហ.ត	តម្លៃ(ដុល្លារ/ហ.ត)
ឈើប្រណិត	ដង់ស៊ីតេនៃ D = ៥-១៥ស.ម	១៤០ ដើម	៣៥០	២៤ ដើម	៦០
	មាឌនៃ D = ១៥-៣០ស.ម	៧,០៨៧ ម³	៤៣៧,៣៦	៣.០០៦ ម³	៣៣០,៦៦
	មាឌនៃ D > ៣០ស.ម			១៥.៣៧០ ម³	២៩៥៨.៧៣
ឈើលេខ ១	ដង់ស៊ីតេនៃ D = ១៥-៣០ស.ម	៥០ ដើម	២៥០	៦៩ដើម	៣៤៥
	មាឌនៃ D > ៣០ស.ម			៦.៣៨៩ម³	៥២៧.០៩
ឈើលេខ ២	ដង់ស៊ីតេនៃ D = ១៥-៣០ស.ម	២០ ដើម	៨៥	៥០ដើម	២១២.៥០
	មាឌនៃ D > ៣០ស.ម			[illegible]	[illegible]
ឈើលេខ ៣	ដង់ស៊ីតេនៃ D = ១៥-៣០ស.ម	៤០ ដើម	[illegible]	១២ដើម	[illegible]
	មាឌនៃ D > ៣០ស.ម				
ឈើក្រៅលំដាប់ថ្នាក់	ដង់ស៊ីតេនៃ D = ១៥-៣០ស.ម	៧៤ ដើម	២៧៧.៥០	[illegible]	[illegible]
	មាឌនៃ D > ៣០ស.ម			[illegible]	[illegible]
កូនឈើចំរុះ អុសចំរុះ	ដង់ស៊ីតេនៃ D < ១៥ស.ម	៩២៣ ដើម	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	ប្រភេទឈើជាអុស (ស្ទែរ)	[illegible] ស្ទែរ	[illegible]	[illegible] ស្ទែរ	[illegible]
សរុប	-		២០៨៧.៥២		[illegible]

[1] [illegible] ការបង់សួយសារ [illegible] ព្រៃឈើ តាមប្រកាសរួមលេខ [illegible] កំណត់ថ្លៃសួយសារឈើឈរឡើងវិញ [illegible] ព្រោះភាគច្រើនជាដីព្រៃ [illegible] (ភាគច្រើន) គឺជាអុស និងកូនឈើ) ហើយស្ថិតនៅឆ្ងាយ [illegible] ការដឹកជញ្ជូនមានតម្លៃខ្ពស់ [illegible] ព្រៃឈើទាំងអស់នេះត្រូវបានដុតចោល [illegible] ចំណូលរដ្ឋ។

៣. **ព្រៃពាក់កណ្ដាលស្រោង៖** តម្លៃធនធានព្រៃឈើសរុបជាមធ្យមប្រមាណជា **២.០៨៧,៥២ដុល្លារ/ហិកតា**។ កូនឈើប្រណិតដែលមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជាង១៥ស.ម មានតម្លៃ ៣៥០ដុល្លារ/ហិកតា និងអង្កត់ផ្ចិតពី ១៥-៣០ស.ម មានតម្លៃ ៤៣៧,៧៦ដុល្លារ/ហ.ត។ ចំពោះកូនឈើចំរុះដែលមានអង្កត់ផ្ចិត១៥-៣០ ស.ម មានតម្លៃជាមធ្យម ៧៦២,៥០ដុល្លារ/ហិកតា។ កូនឈើចំរុះដែលមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជាង ១៥ស.ម មានចំនួន ៩២៣ដើម មានតម្លៃសរុប ៤៦១,៥០ដុល្លារ/ហិកតា និងឈើប្រភេទអុសចំរុះ មានចំនួន ៦៦,៩៣១ស្ទែរ មានតម្លៃសរុបប្រមាណជា ៧៦,១៦ ដុល្លារ/ហិកតា។

៤. **ព្រៃល្បោះ៖** តំលៃធនធានព្រៃឈើសរុបជាមធ្យមប្រមាណជា ៦.១០៩,០៥ ដុល្លារ/ហិកតា។ កូនឈើប្រណិតដែលមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជាង១៥ស.ម មានតម្លៃ ៦០ដុល្លារ/ហិកតា និងអង្កត់ផ្ចិតចាប់ពី ១៥ស.ម ឡើងទៅ មានតម្លៃ ៣.២៨៩,៣៩ដុល្លារ/ហិកតា។ ចំពោះកូនឈើចម្រុះប្រភេទដែលមានអង្កត់ផ្ចិត១៥-៣០ស.ម មានតម្លៃជាមធ្យម ៧៧៥ដុល្លារ/ហិកតា និងឈើចម្រុះប្រភេទដែលមានអង្កត់ផ្ចិតធំជាង៣០ស.ម មានតម្លៃជាមធ្យម ១.៨២០,៧៤៥ដុល្លារ/ហិកតា។ កូនឈើចំរុះដែលមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជាង១៥ស.ម មានចំនួន២៧៥ដើម មានតម្លៃសរុប ១៣៧,៥ដុល្លារ/ហិកតា និងឈើជាអុសចម្រុះប្រភេទមានចំនួន ២១.១០៩ស្ទែរ មានតម្លៃសរុបប្រមាណជា ២៦,៣៨ ដុល្លារ/ហិកតា។

៥. លទ្ធផលនៃការគណនានេះបង្ហាញថាព្រៃពាក់កណ្ដាលស្រោង មានតម្លៃទាបជាងព្រៃល្បោះស្ទើរតែបីដង នេះប្រហែលមកពីស្ថានភាពព្រៃពាក់កណ្ដាលស្រោងត្រូវបានរងការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងរុករានធ្វើចម្ការដោយប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅជុំវិញតំបន់គម្រោង។

៦. ក្រៅពីនេះព្រៃឈើក៏ផ្ដល់នូវតម្លៃជាច្រើនទៀត (Indirect Cost) ដូចជាការផ្ដល់ជីជាតិដីរក្សាលំនឹងអាកាសធាតុ ទប់ទល់ខ្យល់ព្យុះ ទាក់ទាញទឹកភ្លៀង រក្សានិយ័តភាពទឹកក្រោមដី បន្សុទ្ធបរិយាកាស និងការពារការហូរច្រោះជាដើម តែតម្លៃទាំងនេះមិនអាចនឹងប៉ាន់ប្រមាណបាន។

៧. **ការវិភាគតម្លៃនៃការខូចខាតព្រៃឈើ:** យោងតារាងប៉ាន់ស្មានតម្លៃឈើឈរ ព្រៃល្បោះមួយហិកតាមានតម្លៃស្មើនឹង ៦.១០៩,០៥ដុល្លារអាមេរិក (តារាងទី៩-១)។ ដូច្នេះ ការខូចខាតសរុបរបស់ព្រៃល្បោះទំហំ ៥.៤៣៦ហិកតា គឺមានតម្លៃ ៦.១០៩.០៥ដុល្លារ · ៥.៤៣៦ហិកតា = **៣៣.២០៨.៧៩៥ដុល្លារអាមេរិក** (សាមសិបបីលាន ពីររយប្រាំបីពាន់ ប្រាំពីររយកៅសិបប្រាំដុល្លារ)។

៩.១.២ វិភាគអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលទទួលរងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានពីគម្រោង

៨. ជាប្រពៃណី ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំកន្ទួត និងឃុំថ្មីតែងទទួលបាននូវលទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិដែលមាននៅក្នុងតំបន់។ តាមរយៈលទ្ធផលនៃការសម្ភាសន៍គ្រួសារប្រជាពលរដ្ឋបាន[illegible] ដឹងថា៖

- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ៤២.៤% បានទៅរកអុស និង ឬឈើសម្រាប់ធ្វើផ្ទះ
- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ១៨.៦% បានទៅរកគលធំៗ.
- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ១៨.៦% បានទៅច្រូតស្បូវ.
- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ៨,៥% រកសត្វព្រៃ.

Draft

- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ៥.៩% រកថ្នាំបុរាណ,
- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ៣,៤% រកវល្លិ ឬផ្តៅ, និង
- មានប្រជាសហគមន៍ចំនួន ២,៥% រកជ័រទឹកពីក្នុងព្រៃនៅតំបន់នោះ

៩. យោងលទ្ធផលនៃការសិក្សាអំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច បង្ហាញថា មានប្រជាពលរដ្ឋ ៨,០% ចូលព្រៃ ដើម្បីរកផល-អនុផលព្រៃឈើ ហើយចំណូលដែលពួកគាត់រកបានជាមធ្យមប្រមាណ ៦៨ ដុល្លារអាមេរិក/ខែ (សូមមើលជំពូកទី៥ កថាខណ្ឌទី១៥២ ទំព័រទី៥-៩៥ និងកថាខណ្ឌទី១៨៩ ទំព័រទី ៥-១១២)។

១០. ការសិក្សាអំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងឃុំថ្មី និងឃុំកន្ទួត បានបង្ហាញថា មានប្រជាពលរដ្ឋចំនួន **៩២គ្រួសារក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋសរុប ១.១៤៦គ្រួសារ** រស់នៅក្នុងភូមិចំនួន ០៦ [ភូមិអាលច (និងភូមិស្រែននជាភូមិឧបសម្ព័ន្ធ), ភូមិល្បៀ, ភូមិថ្មី, ភូមិត្នោត (និងភូមិយ៉ៃជាភូមិឧបសម្ព័ន្ធ), ភូមិស្វាយជ្រុំ និងភូមិក្រសាំង] ការរស់នៅរបស់ពួកគាត់មួយផ្នែកគឺអាស្រ័យជាមួយនឹងផល-អនុផលព្រៃឈើ ចំណូលដែលពួកគាត់រកបានជាមធ្យមគឺ **៦៨ដុល្លារ/ខែ ឬ៧៥.០៧២ដុល្លារ/ឆ្នាំ**។ ដូច្នេះប្រសិនបើគណនារកប្រាក់ចំណូលដែលពួកគាត់រកបានក្នុងរយៈពេល២៥ឆ្នាំ (មានន័យថាមួយវដ្តផលិតកម្មរបស់ដើមកៅស៊ូ) នោះប្រាក់ចំណូលសរុបដែលពួកគាត់រកបានពីផល-អនុផលព្រៃឈើគឺ **១.៨៧៦.៨០០ ដុល្លារអាមេរិក**[២]។

៩.១.៣ ការវិភាគតម្លៃខូចខាតបរិស្ថានដោយប្រយោលពីសកម្មភាពគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូ

១១. នៅក្នុងដំណាក់កាលមុនប្រតិបត្តិ ប្រតិបត្តិ និងក្រោយប្រតិបត្តិគម្រោង តំបន់វិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូនេះ នឹងទទួលរងការខូចខាតបរិស្ថានដោយប្រយោលមួយចំនួន មានដូចជា ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ បម្រែបម្រួលប្រភពទឹកក្រោមដី ការខូចគុណភាពទឹកបណ្តាលមកពីការហូរច្រោះបាក់ដី ការបាត់បង់ធនធានជីវៈចម្រុះក្នុងទឹកជាដើម ប៉ុន្តែមិនអាចគណនានូវការខូចខាតទាំងនេះ ជាតួលេខជាក់ស្តែងបានទេ។

៩.២ វិភាគអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូ

៩.២.១ វិភាគអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍កៅស៊ូ

១២. យោងលើការវាយតម្លៃអំពីភាពស្ថិតស្ថេរផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចក្នុងផែនការមេ ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (ឧបសម្ព័ន្ធទី៤-២ តារាង៣-ក និង ៣-ខ ស្តីពីរបាយការណ៍ចំណូល និងចំណេញ-ខាត) បានបង្ហាញថា ប្រាក់ចំណេញដែលក្រុមហ៊ុនទទួលបាន គិតពីឆ្នាំទី-៩ ត្រឹមឆ្នាំទី-២០ គឺមានចំនួន ២៤.៨៤៩.០៣២ដុល្លារអាមេរិក[illegible]

[illegible] និងកត្តាផ្សេង[illegible] សង្គមយើងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ធនធានព្រៃឈើ[illegible] លទ្ធផល ប្រជាពលរដ្ឋ[illegible] ខាងលើ មិនអាចរកចំណូលបាន[illegible] គណនាក្នុងកថាខណ្ឌទី១០ ខាងលើនោះទេ។

[២] ប្រាក់ចំណេ[illegible] មិនទាន់គិតបញ្ចូលថ្លៃ[illegible] វដ្តផលិតកម្មទី១ទេ

១៣. នៅពេលដើមកៅស៊ូចាស់ ហើយផលិតផលជ័រធ្លាក់ចុះ (នៅចុងឆ្នាំទី២៥នៃឆ្នាំផលិតកម្ម) ដើមកៅស៊ូនេះត្រូវកាប់ចោល ដើម្បីធ្វើការដាំដុះសារជាថ្មី។ ដើមកៅស៊ូចាស់នេះអាចប្រើកែច្នៃធ្វើគ្រឿងសង្ហារឹម (ជាឈើអារ ឬជា MDF-Medium Density Fiber Board) ដែលមានតម្លៃល្អបំផុតសម្រាប់ទីផ្សារអន្តរជាតិ ជាពិសេសនៅបស្ចឹមប្រទេស។ តាមការវាយតម្លៃប៉ាន់ស្មានក្នុងកម្រិតទាបជាងមធ្យមសមស្រប (Lower Optimal) សម្រាប់ថ្ងៃអនាគត ដើមកៅស៊ូចាស់មួយហិកតាមានតម្លៃស្មើនឹង ៥.០០០ដុល្លារ ដូច្នេះ ដើមកៅស៊ូចាស់ ៥.០០០ហិកតា (ជាផ្ទៃដីផលិតកម្មសុទ្ធមិនគិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ) មានតម្លៃស្មើនឹង ២៥.០០០.០០០ដុល្លារ។

៩.២.២ វិភាគអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូ

១៤. យោងលើការវាយតម្លៃអំពីភាពស្ថិតស្ថេរផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចក្នុងផែនការមេ ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (ឧបសម្ព័ន្ធទី៤-២ តារាង៣-ក និង ៣-ខ ស្តីពីរបាយការណ៍ចំណូល និងចំណេញ-ខាត) បានបង្ហាញថា ប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ដែលបានពីការបង់ពន្ធអោយទៅរដ្ឋ គិតពីឆ្នាំទី-៦ ដល់ឆ្នាំទី-២០ មានចំនួន **៩.៨១៨.៦០០ដុល្លារអាមេរិក**។ ចំណែកឯតារាងប្រើប្រាស់ពលកម្មក្នុងស្រុក (ឧបសម្ព័ន្ធទី៤-២ តារាង៧-ក, ៧-ខ និង ៧-គ) បានបង្ហាញថា ប្រាក់ចំណាយទៅលើកម្លាំងពលកម្មក្នុងស្រុកសរុបរយៈពេល២០ឆ្នាំ គឺ **២៧.១៨៣.៨០០ដុល្លារអាមេរិក**។

១៥. យោងតាមការវិភាគដូចមានបង្ហាញក្នុងចំណុច ៩.២.១ និង ៩.២.២ ខាងលើ ពិនិត្យឃើញថាតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ចសរុបរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូគឺ **២៤.៨៤៩.០៣២ដុល្លារ + ២៥.០០០.០០០ដុល្លារ + ៩.៨១៨.៦០០ដុល្លារ + ២៧.១៨៣.៨០០ដុល្លារ = ៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារអាមេរិក (ប៉ែតសិបប្រាំមួយលាន ប្រាំបីរយហាសិបមួយពាន់ បួនរយសាមសិបពីរដុល្លារ)**។

៩.២.៣ វិភាគអំពីផលប៉ះពាល់វិជ្ជមានរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូ

៩.២.៣.១ ការផ្តល់នូវកាលានុវត្តភាពការងារ

១៦. នៅពេលដែលគម្រោងដំណើរការបានពេញលេញ (ប្រតិបត្តិការដាំដុះ ប្រមូលផល និងកែច្នៃ) និងត្រូវការកំលាំងពលកម្មច្រើន។ ការផ្តល់ការងារមួយដែលមានសុវត្ថិភាព និងចំនួនស្ថិតស្ថេរនោះសហគមន៍នៅក្នុងតំបន់ និងត្រូវការប្រើប្រាស់ទំនិញ និងសេវាកម្មមួយស្ថិតស្ថេរផងដែរ។ ផលប្រយោជន៍ប្រយោលនេះនឹងជួយជំរុញអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋានដែលជាលទ្ធផល និងផ្តល់ចំណូលចូលទៅជាតិតាមរយៈការបំពេញរបបសារពើពន្ធផ្ទាល់ និងប្រយោល។ គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍នេះត្រូវការប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងមធ្យោបាយទ្រទ្រង់ដូចជាផ្លូវប្រព័ន្ធរំដោះទឹក ស្ពាន ទូរគមនាគមន៍ សេវាសុខភាព អប់រំ ថាមពល និងទឹកស្អាត។ នៅពេលដែលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងមធ្យោបាយទ្រទ្រង់ទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងប្រតិបត្តិការដាំដុះប្រមូលផល និងកែច្នៃនោះ វាក៏បាននាំមកនូវប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ចំពោះសហគមន៍ផងដែរ។

Draft

១៧. យោងលើការវាយតម្លៃអំពីភាពស្ថិតស្ថេរផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចក្នុងផែនការមេ ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (ឧបសម្ព័ន្ធទី៤-២ តារាង៧-ក, ៧-ខ និង ៧-គ ស្តីពីប្រើប្រាស់ពលកម្មក្នុងស្រុក) បានបង្ហាញថា ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសកម្មភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដាំដំណាំកៅស៊ូ និងការកែច្នៃផលិតផល ក្រុមហ៊ុនត្រូវការ កំលាំងពលកម្ម (បុគ្គលិក អ្នកបច្ចេកទេស អ្នកគ្រប់គ្រង និងកម្មករបណ្តែត) ប្រមាណ ១០៤៤នាក់នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំទី១ និងកើនរហូតដល់២.០២៥នាក់នៅឆ្នាំទី៤។ ពីឆ្នាំទី-៧ដល់ឆ្នាំទី-១២ ក្រុមហ៊ុនគ្រោងនឹងប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មប្រមាណជា១.៥២១នាក់ សំរាប់ការធ្វើផលិតកម្ម-អាជីវកម្មនេះ។ ការផ្តល់នូវកាលានុវត្តភាពការងារធំបែបនេះ នឹងរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការលើកស្ទួយកំរិតជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍ ក៏ដូចជាការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋានផងដែរ។

១៨. ដោយហេតុថា ចំណូលដែលបានមកពីការប្រកបរបរកសិកម្មមានកំរិតទាប ដូច្នេះកម្លាំងពលកម្មនៅជនបទភាគច្រើនគឺជាអ្នកធ្វើការនៅក្នុងគ្រួសារ។ ទោះបីជាជួបប្រទះនឹងបញ្ហាបែបនេះក្តី មានសមាជិកគ្រួសារតែមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលបានចាកចេញពីគ្រួសារទៅរកការងារធ្វើនៅតំបន់ទីប្រជុំជន និងទីក្រុង។ ដូច្នេះ គម្រោងវិនិយោគសំរាប់ការដាំដំណាំកៅស៊ូរបស់ក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហឿក (អេស ប៊ី ខេ)** នឹងនាំមកនូវផលប្រយោជន៍ច្រើនដល់សហគមន៍ ដោយការជំរុញអោយមានចរន្តសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងមូលដ្ឋាន។ ជាមួយនឹងកាលានុវត្តភាពការងារ ដែលក្រុមហ៊ុននឹងផ្តល់អោយក្នុងពេលអនាគតដ៏ខ្លីខាងមុខ សហគមន៍ខ្លួនឯងអាចមានកំណើនប្រាក់ចំណូល មានលទ្ធភាពក្នុងការទិញទំនិញ និងការទទួលយកនូវសេវាកម្មផ្សេងៗខ្ពស់ជាងមុន។

៩.២.៣.២ ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

Draft

១៩. នៅពេលដែលគម្រោងដំណើរការបានពេញលេញ (ប្រតិបត្តិការដាំដុះ ប្រមូលផល និងកែច្នៃ) នឹងត្រូវការកម្លាំងពលកម្មច្រើន។ ដូច្នេះ កម្មករដែលគ្មានជំនាញជាច្រើននាក់ នឹងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីអោយក្លាយខ្លួនទៅជាកម្មករជំនាញ ហើយក្នុងចំណោមអ្នកទាំងអស់នោះមានមួយចំនួននឹងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលខ្លី ទាំងនៅក្នុងតំបន់ និងនៅបរទេស។

៩.២.៣.៣ ការលំអប្រព័ន្ធគមនាគមន៍ក្នុងតំបន់

២០. នៅពេលអភិវឌ្ឍចប់(រយៈពេល០៤ឆ្នាំដំបូង) ក្រុមហ៊ុនគ្រោងនឹងសាងសង់ប្រព័ន្ធផ្លូវ ០៥ ប្រភេទ ដែលមានប្រវែងសរុប ២៨៧គ.ម ដែលប្រើប្រាស់អស់ផ្ទៃដីប្រមាណ ២៧៧.៨ហិកតា។ វត្តមានរបស់ប្រព័ន្ធផ្លូវនៅក្នុងតំបន់នឹងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការដឹកជញ្ជូនផលិតផល និងភោគផលកសិកម្មនៅក្នុងតំបន់ និងការធ្វើដំណើររបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅជុំវិញនោះ។

៩.២.៣.៤ ការរក្សានូវតំបន់ទ្រនាប់ដើម្បីអភិរក្ស

២១. តាមការវាយតម្លៃរបស់ក្រុមការងាររបស់នាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច និងក្រុមការងារចុះវាស់វែងព្រំគោលដីសម្បទាន ពិនិត្យឃើញថា នៅលើទីតាំងដែលក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហឿក (អេស ប៊ី ខេ)** ស្នើសុំទំហំ ៩.៧៣៨ហិកតា នេះ ត្រូវកាត់ចេញនូវផ្ទៃដីពាក់ព័ន្ធចំនួន ៤.៣០២ហិកតា ដូច្នេះផ្ទៃដីនៅសល់សំរាប់ក្រុមហ៊ុនអាចធ្វើអាជីវកម្ម-ផលិតកម្ម មានតែ ៥.៤៣៦ហិកតា ប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងដីកាត់ចេញទំហំ៤.៣០២ហិកតា ដូច្នេះផ្ទៃដីនៅសល់សំរាប់ក្រុមហ៊ុនអាចធ្វើអាជីវកម្ម-ផលិតកម្មមានចំនួន

សរុប ៥.៤៣៦ ហិកតា នេះមាន ១.៦៩០ហិកតា ជាដីពាក់ព័ន្ធនឹងប្រជាពលរដ្ឋ និង ២.៦១២ហិកតា ជាដីរក្សាទុកដើម្បីអភិរក្ស (ដីរដ្ឋបាលព្រៃឈើស្នើឲ្យកាត់ចំនួន ៨៤១ហិកតា, ដីព្រៃល្បោះបៃតងចំនួន ១.០២៣ ហិកតា, ដីព្រៃល្បោះតាមមាត់អូរចំនួន ៥៩៥ហិកតា និងដីគ្មានគម្របព្រៃ បឹង ស្ទឹង វាលស្មៅចំនួន ១៥៣ ហិកតា)។

២២. ការរក្សាទុកនូវផ្ទៃដីទំហំ ២.៦១២ហិកតា ដើម្បីធ្វើការអភិរក្សនេះ មិនត្រឹមតែអាចការពារការខូចខាតផ្នែកបរិស្ថានប្រព័ន្ធផ្លូវទឹកប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងអាចដើរតួនាទីជាតំបន់របៀងសម្រាប់សត្វព្រៃតូចៗរស់នៅ និងបំលាស់ទី ព្រមទាំងរក្សាប្រភេទរុក្ខជាតិ ជល្លិព្រឹក្ស និងតិណជាតិក្នុងតំបន់នោះទៀតផងដែរ។

៩.២.៣.៥ ការដាំពូជឈើក្នុងស្រុកឡើងវិញ

២៣. ក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គុន-ប៊ិញហឿក (អេស ប៊ី ខេ)** មានផែនការដាំពូជឈើក្នុងស្រុកចំនួន ០៣ ប្រភេទ គឺ ឈើទាល ផ្ចឹក និងគគី ចំនួន ៥០០០ដើមរៀងរាល់ឆ្នាំ នៅតាមតំបន់ទ្រនាប់ប្រព័ន្ធផ្លូវទឹក និងព្រៃការពារដើម្បីទប់ស្កាត់ការហូរច្រោះ នឹងស្តារគុណភាពព្រៃឡើងវិញ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងរយៈពេលប្រមាណ ៦០ឆ្នាំ ឈើដែលក្រុមហ៊ុនគ្រោងនឹងដាំឈើឡើងវិញសរុបមានចំនួនប្រមាណ ៣០០.០០០ដើម។

៩.២.៣.៦ កំណើនសន្និធិកាបូន

២៤. យោងតាមការវិភាគប្រៀបធៀបអំពីដំណើរបំរែបំរួលរបស់ការប្រើប្រាស់ដី និងគំរបព្រៃ ០៣ជំនាន់ ដូចមានពណ៌នាក្នុងកឋាខ័ណ្ឌទី (ជំពូក-៥ ទំព័រ១៩, តារាង៥-៨) បង្ហាញថាលំនាំនៃការប្រែប្រួលនេះមានលក្ខណៈធ្លាក់ចុះ។ ការសិក្សាអំពីសន្និធិកាបូនក្នុងព្រៃល្បោះនៅក្នុងឃុំថ្មី និងឃុំកន្ទួត ស្រុកចិត្របុរី ខេត្តក្រចេះ របស់ក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គុន-ប៊ិញហឿក (អេស ប៊ី ខេ)** បង្ហាញថា មធ្យមភាគសន្និធិកាបូនធម្មជាតិមុនពេលឈូសប្រែក្លាយដី មានបរិមាណតែ **៤២,៧៥៩តោន/ហិកតា** ប៉ុណ្ណោះ **(តារាង ៥-២៦)**។ តែការប្រែក្លាយដីព្រៃល្បោះរេចរឹលទំហំ **៥.៤៣៦ហិកតា** ក្នុងតំបន់នេះទៅជាចំការកៅស៊ូ នៅក្នុងរយៈពេលប្រមាណតែ ១០ឆ្នាំ ដំណាំកៅស៊ូនឹងផលិតសន្និធិកាបូន បានប្រមាណ **១៣៣តោន/ ហិកតា**។ មានន័យថា សន្និធិកាបូនធម្មជាតិដែលមាននៅលើទីតាំងនេះមុនពេលអភិវឌ្ឍន៍ មានបរិមាណតិចជាងសន្និធិកាបូនរបស់ព្រៃកៅស៊ូដែលមានអាយុ១០ឆ្នាំទៅទៀត។ នៅឆ្នាំទី ៣០ ព្រៃកៅស៊ូអាចរក្សាសន្និធិកាបូនប្រមាណ **៤៨៥ តោន**ក្នុងមួយហិកតា ឬមានបរិមាណប្រមាណ **១១,៣៤ដង** ច្រើនជាងមធ្យមភាគសន្និធិកាបូនរបស់ ព្រៃធម្មជាតិក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។

៩.៣ ការវិភាគអំពីសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់គម្រោង

២៥. គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកសិ-ឧស្សាហកម្មនេះ មិនបង្កឲ្យមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ចអវិជ្ជមានធ្ងន់ធ្ងរចាប់អារម្មណ៍នោះទេ ពីព្រោះតំបន់នេះគឺជាដីព្រៃដែលទទួលរងការធ្វើអាជីវកម្មបែបអនាធិបតេយ្យ ហើយគ្មានឈើដែលមានតម្លៃពាណិជ្ជកម្មច្រើនទៀតឡើយ។ លើសពីនេះទៅទៀត និន្នាការនៃការប្រមូលផល និងអនុផលព្រៃឈើក្នុងតំបន់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចទាំងបីនេះ នៅក្រោមសម្ពាធនៃភាពក្រីក្ររបស់សហគមន៍បាន និងកំពុងតែធ្វើឲ្យធនធានព្រៃឈើដ៏ផុយស្រួយនេះកាន់តែរេចរឹលទៅៗ ហើយជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋសហគមន៍ក៏កាន់តែក្រីក្រទៅៗផងដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញក្រោយពេលធ្វើ

Draft

ការអភិវឌ្ឍន៍ចប់តាមទិសដៅផលិតកម្ម គម្រោងនេះ នឹងនាំមកនូវផលប្រយោជន៍វិជ្ជមានច្រើនយ៉ាងចំពោះបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច។

២៦. យោងតាមការវិភាគតម្លៃនៃការខូចខាតព្រៃឈើ និងការវិភាគអំពីតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលទទួលរងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានពីគម្រោង ដូចមានបង្ហាញក្នុងកថាខណ្ឌទី៧ និងទី១០ខាងលើ តម្លៃខូចខាតរបស់ព្រៃល្បោះទំហំ ៥.៤៣៦ហិកតានៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍នេះ គឺ **៣៣.២០៨.៧៩៥ដុល្លារ** និងតម្លៃខាតបង់ប្រាក់ចំណូលរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ៩២គ្រួសារ ពីការអាស្រ័យផល-អនុផលព្រៃឈើក្នុងរយៈពេលមួយវដ្តផលិតកម្មកៅស៊ូ (២៥ឆ្នាំ) ចំនួន **១.៨៧៦.៨០០ដុល្លារ** ដូច្នេះតម្លៃខូចខាតបណ្តាលពីគម្រោងសរុបគឺ **៣៥.០៨៥.៥៩៥ដុល្លារ**។

២៧. យោងលើការវាយតម្លៃអំពីភាពស្ថិតស្ថេរផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចក្នុងផែនការមេ ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (ឧបសម្ព័ន្ធទី៤-២) និងការវិភាគដូចមានបង្ហាញក្នុងកថាខណ្ឌទី ១៤ ខាងលើ ពិនិត្យឃើញថា តម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ចសរុបរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូ (ប្រាក់ចំណេញ + ប្រាក់ចំណូលពីការលក់ដើមកៅស៊ូចាស់ + ប្រាក់បៀវត្សពលករ + ប្រាក់បង់ពន្ធរដ្ឋ) គឺ **៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារ** ដូច្នេះ គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូនេះក្នុងរយៈពេល២០ឆ្នាំនឹងផ្តល់នូវផលចំណេញចំនួន ៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារ-៣៥.០៨៥.៥៩៥ដុល្លារ = **៥១.៧៦៥.៨៣៧ដុល្លារ**។

សន្និដ្ឋាន

២៨. តម្លៃខូចខាតរបស់ព្រៃល្បោះទំហំ ៥.៤៣៦ហិកតានៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍នេះ គឺ **៣៣.២០៨.៧៩៥ ដុល្លារ** និងតម្លៃខាតបង់ប្រាក់ចំណូលរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ៩២គ្រួសារ ពីការអាស្រ័យផល-អនុផលព្រៃឈើក្នុងរយៈពេលមួយវដ្តផលិតកម្មកៅស៊ូ (២៥ឆ្នាំ) មានចំនួន **១.៨៧៦.៨០០ដុល្លារ** ដូច្នេះតម្លៃខូចខាតបណ្តាលពីគម្រោងសរុបគឺ **៣៥.០៨៥.៥៩៥ដុល្លារ**។

២៩. ប្រាក់ចំណេញដែលក្រុមហ៊ុនទទួលបានគិតពីឆ្នាំទី-៩ត្រឹមឆ្នាំទី-២០គឺមានចំនួន **២៤.៨៤៩.០៣២ ដុល្លារ**, ដើមកៅស៊ូចាស់ ៥.០០០ហិកតា (ជាផ្ទៃដីផលិតកម្មសុទ្ធមិនគិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ) មានតម្លៃស្មើនឹង ២៥.០០០.០០០ដុល្លារ, ប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ដែលបានពីការបង់ពន្ធអោយទៅរដ្ឋ គិតពីឆ្នាំទី-៦ ដល់ឆ្នាំទី-២០ មានចំនួន ៩.៨១៨.៦០០ដុល្លារអាមេរិក និងប្រាក់ចំណាយទៅលើកម្លាំងពលកម្មក្នុងស្រុកសរុបរយៈពេល២០ឆ្នាំ គឺ ២៧.១៨៣.៨០០ដុល្លារអាមេរិក ដូច្នេះតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ចសរុបរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូគឺ ៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារ

៣០. គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូនេះក្នុង[illegible]ឆ្នាំ នឹងផ្តល់នូវផលចំណេញចំនួន ៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារ-៣៥.០៨៥.៥៩៥ដុល្លារ [illegible] ៥១.៧៦៥.៨៣៧ដុល្លារ។

៣១. សន្និធិកាបូនធម្មជាតិដែលមាននៅលើទី[illegible]អភិវឌ្ឍន៍ មានបរិមាណតិចជាងសន្និធិកាបូនរបស់ព្រៃកៅស៊ូដែលមានអាយុ១០ឆ្នាំ។ នៅឆ្នាំទី ៣០ ព្រៃកៅស៊ូអាចរក្សាសន្និធិកាបូនប្រមាណ ៤៨៥តោនក្នុងមួយហិកតា ឬមានបរិមាណប្រមាណ ១១.៣៤ដង ច្រើនជាងមធ្យមភាគសន្និធិកាបូនរបស់ព្រៃធម្មជាតិក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។

Draft

៣២. តម្លៃពាណិជ្ជកម្ម និងជីវៈចម្រុះរបស់ព្រៃធម្មជាតិក្នុងតំបន់នេះមានការធ្លាក់ចុះខ្លាំងទាំងនៅក្នុងព្រៃការពារ និងទ្រនាប់ព្រៃរក្សាទុកតាមប្រព័ន្ធផ្លូវទឹក។ ដូច្នេះ ការដាំឈើពាណិជ្ជកម្ម (ផ្ចិត ឈើទាល និងគគីរ) ចំនួន ៥.០០០ដើម/ឆ្នាំ ឬ៣០០.០០០ដើម ក្នុងរយៈពេល៦០ឆ្នាំ នឹងនាំមកទាំងផលប្រយោជន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានផងដែរ។ [illegible]

៣៣. ក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ដំបូង ស្ថានភាពជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមានការប្រែប្រួលខ្លាំង ព្រោះឱកាសដែលពួកគាត់ទទួលផល និងអនុផលព្រៃឈើមានការថយចុះជាលំដាប់ក្នុងរយៈ៥ឆ្នាំកន្លងមក។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃពួកគាត់ភាគច្រើនបានងាកមករកធ្វើការងារកសិកម្ម លក់កម្លាំងពលកម្ម ចិញ្ចឹមសត្វ និងចូលធ្វើជាបុគ្គលិក កម្មករនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនវិញ ដែលអាចទទួលផលសមរម្យតាមលទ្ធភាព និងប្រាក់កម្រៃទៀងទាត់ ដែលបណ្តាលឲ្យកំរិតជីវភាពគ្រួសារពួកគាត់មានការរីកចំរើនពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ កាត់បន្ថយបាននូវភាពក្រីក្រ និងការធ្វើចំណាកស្រុក។ ចំណែកឯការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងប្រព័ន្ធគមនាគមន៍វិញ ក៏កាន់តែមានភាពងាយស្រួលជាងមុនជាលំដាប់ ដោយសារប្រព័ន្ធផ្លូវរបស់ក្រុមហ៊ុនបានសាងសង់ជាច្រើនខ្សែនៅក្នុងតំបន់ ធ្វើឲ្យទំនាក់ទំនងទៅនឹងមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅត្រូវបានសម្រួល ពិសេសកសិផលរបស់ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបានជានាទីផ្សារ ការស្វែងរកសេវាព្យាបាលមានភាពងាយស្រួល និងលឿនរហ័សទាន់ចិត្តជាងពីមុន ហើយសិស្សានុសិស្សដែលជាទំពាំងស្នងឫស្សីរបស់យើងអាចធ្វើដំណើរទៅសាលារៀន ក្រេបជញ្ជក់យកចំណេះដឹងបានគ្រប់ៗគ្នាផងដែរ។